Gelpí i Massanet recuperen ‘Les cartes', de Víctor Català

En el 50è aniversari de la mort de Caterina Albert, presenten a la Proposta de Poesia del Casero, a La Planeta, l'obra que hi van estrenar ara fa 24 anys

Teresa Gelp , en una escena de es cartes'
Foto: ARXIU.

Teresa Gelpí i Pep Massanet, els fundadors de la companyia DDT Teatre, van estrenar el 30 d'octubre del 1992, en plenes Fires de Sant Narcís, el monòleg Les cartes, de Víctor Català, dirigit per Jep Sánchez Minobes, que aquell any va cloure la Proposta de Teatre Independent de la sala La Planeta [http://www.laplaneta.net/] . Vint-i-quatre anys més tard, Gelpí i Massanet recuperen aquell text de l'escriptora escalenca Caterina Albert, en el 50è aniversari de la seva mort, en una lectura que tindrà lloc avui també a La Planeta (20 h, 3 euros), dins la XXIV Proposta de Poesia del premi Just Manuel Casero.

“Som conscients que no es tracta d'un text planer i que requereix tota l'atenció del públic, però estem satisfets del treball realitzat”, declaraven el 1992 Gelpí i Massanet abans de l'estrena a La Planeta. “És un personatge molt diferent dels que havia interpretat fins ara. A més, ha estat un text feixuc a l'hora d'aprendre'l, el qual també m'ha obligat a mesurar i dosificar l'energia per no davallar en cap moment, però n'estic molt satisfeta i gaudeixo interpretant-lo”, afegia Gelpí.

“La Madrona conta la seva vida per vuit duros. Aquest acte impúdic, en canvi, es transforma en un gest d'amor, perquè en la força dels sentiments hi ha la grandesa dels homes malgrat les limitacions i els obstacles”, escrivia Natàlia Molero en el programa de mà de Les cartes en la seva estrena. En el mateix programa es recollia una ferma defensa del monòleg com a gènere de Caterina Albert: “En general, es considera el monòleg com el caganiu dels gèneres dramàtics... se'l considera com una fotesa sense importància destinada només a escurçar un entreacte massa llarg o a reomplir un programa de benefici. Jo no participo d'aquest desdeny; tot al contrari, confesso que tinc una feblesa pel monòleg i que el considero un gènere tan susceptible de perfecció i d'importància artística com qualsevol altre dels gèneres teatrals.” L'escriptora va publicar set monòlegs, La tieta, Pere Màrtir, La Vepa, Germana Pau, La infanticida, Les cartes i Verbagàlia, escrits en vers o en prosa, entre 1898 i 1904.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-11-2016 Pàgina 19

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1017983-gelpi-i-massanet-recuperen-les-cartes-de-victor-catala.html